

แนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์

Guidelines for Promoting Sustainable Careers of People
In Tumbon Municipality, Chum Saeng District, Nakhon Sawan Province.

ว่าที่ร้อยตรีเอกลักษณ์ นาคพ่วง¹

Acting Sub Lt.Aekkalak Nakphoung

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantative data) และผสมผสานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ และเพื่อหาแนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาระดับสถานการณ์ของกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อสถานการณ์การดำเนินงานของกลุ่มอาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการบริหารจัดการกลุ่ม รองลงมาคือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านประสิทธิภาพองค์กร ด้านการผลิตและคุณภาพ ด้านการผลิตและคุณภาพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับสุดท้ายคือ ด้านการตลาด ตามลำดับ

แนวทางในการส่งเสริมกลุ่มอาชีพ คือจุดเน้นที่ประเด็นด้านการตลาด มีข้อสรุปที่ชัดเจนการส่งเสริมด้านการตลาด และมีแนวทางในการดำเนินการจัดการการขายแบบตลาดออนไลน์ ขายสินค้าโดยมีการจัดส่งผ่านตัวแทนถึงมือประชาชน การขายสินค้าที่ส่งไปขายตามสถานที่จุดพักรถต่างๆ และมีการโฆษณาสินค้าที่เป็นรูปธรรมผ่านช่องทางเทคโนโลยีต่างๆ และที่ดีที่สุดคือการให้ลูกหลานในชุมชนที่ผ่านเวทีประกวดความงามเป็นพรีเซนเตอร์ในการโฆษณาสินค้า แต่ในขณะเดียวกันต้องให้ชุมชนนั้นเป็นผู้ที่ดำเนินการเอง และองค์กรภาครัฐต้องเข้ามาเป็นที่ปรึกษาหรือเป็นที่เลี้ยงให้กับชุมชนโดยการแสวงหาจุดร่วมที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน ทั้งในด้าน การตั้งร้านค้าแบบออนไลน์ ขายสินค้าออนไลน์ การจัดส่ง และต้องมีมาตรการกำกับ

¹ Political science program. Faculty of Humanities and Social Sciences. Nakhon Sawan Rajabhat University.E-mail.worrakrit6994@gmail.com

ควบคุมที่เป็นกฎระเบียบเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา ระหว่างผู้บริโภค กับผู้ประกอบการ โดยที่ประเด็นนี้องค์ภาครัฐต้องยื่นมือเข้ามาสร้างกระบวนการ ทั้งในด้านการจัดองค์ร้านค้า การจัดส่ง การควบคุมกฎเพื่อให้เกิดรูปธรรมและความชอบธรรม ในขณะที่ประเด็นด้านการจัดหาพื้นที่สองในการขายสินค้าจากภายในสู่ภายนอก หน่วยงานภาครัฐในระดับท้องถิ่นต้องประสานความร่วมมือกับส่วนการในการหาช่องทางการสนับสนุน หรือแสวงหาภาคเอกชนที่มีความสนใจในการขับเคลื่อนกิจกรรมของกลุ่ม

คำสำคัญ : แนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพ

Abstracts

Research Guidelines for the promotion of sustainable occupational groups of people in Thap Krit Municipality, Chum Saeng District, Nakhon Sawan Province This is a quantitative data and incorporates qualitative research. The objective of this study is to study the working conditions of the occupation groups of people in Thap Krit Subdistrict Municipality, Chum Saeng District, Nakhon Sawan Province. And to find ways to promote sustainable occupational groups of people in Thap Krit Municipality, Chum Saeng District, Nakhon Sawan Province.

The research found that The study of the situation of the sustainable occupation group of people in Thap Krit Subdistrict Municipality, Chum Saeng District, Nakhon Sawan Province found that Public opinion on the operation situation of professional groups The overall picture is at the highest level. When considering each aspect When sorting the average from descending order. The highest average value is Group management, followed by organizational culture Organizational efficiency Production and quality Production and quality And the aspect that has the highest average value is marketing, respectively.

Guidelines for promoting professional groups Is a focus on marketing issues There are clear conclusions. Marketing promotion And have guidelines for managing online marketing sales Sell products with delivery through agents to the public. The sale of products sent to sell at various locations, car stops And have concrete advertising products through various technology channels And the best is to let the children in the community through the beauty contest stage be presenters to advertise products. But at the same time must let that community be the ones who operate themselves And government organizations must become consultants or mentors for the community by seeking common points that are beneficial to the public in terms of setting up online stores. Selling products online,

shipping and must have rules that control the rules to prevent problems. Between consumers With entrepreneurs. At this point, the government sector must reach out to create a process. In terms of organization, shop, delivery, rule control for concrete and righteousness While the issue of supplying two areas in the sale of goods from the inside to the outside Government agencies at the local level must coordinate with the division to find support ranges. Or seeking a private sector that is interested in driving group activities.

Keyword: Guidelines for promoting professional groups

บทนำ

ปัจจุบันการส่งเสริมและสนับสนุนในการพัฒนาทุนทางมนุษย์ถือเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาและขับเคลื่อนการพัฒนาทางด้านสังคม ทุนทางมนุษย์หรือทรัพยากรบุคคลจึงเป็นสิ่งที่สำคัญต่อสังคมเพราะทรัพยากรบุคคลเป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนให้หน่วยงานดำเนินไปตามเป้าหมายและบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กรดั่งนั้น สังคมหรือ องค์กรจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่ ขึ้นอยู่ที่องค์กรนั้นมีทรัพยากรบุคคลากร แบบใด มีความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติต่อองค์กรอย่างไร ปัจจัยสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการปฏิบัติงาน ถ้ามีทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยมที่ดีย่อมส่งผลดีกับองค์กรและสังคม (เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง, 2543 : 3)

ดังนั้นการพัฒนาในการเพิ่มศักยภาพให้แก่องค์กรชุมชนท้องถิ่น ตลอดจนประชาชนในท้องถิ่น ถือเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาสังคมท้องถิ่น ซึ่งในการพัฒนาให้ความรู้แก่ภาคประชาชนในรูปแบบของการจัดการองค์กรที่เกี่ยวกับประเด็นด้านเศรษฐกิจพอเพียง ถือเป็นสิ่งที่มีประโยชน์และเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการพัฒนาสังคมท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับการกำหนดทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ในประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ 1 ที่เน้น การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ และยุทธศาสตร์ที่ 3 ในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ในประเด็นด้านสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม เพื่อสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากฐาน ทรัพยากรชีวภาพ (Bio Base) และการปรับระบบการผลิตให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรให้มีความปลอดภัย และตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่หลากหลาย โดยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมของประเทศ รวมทั้ง สนับสนุนการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน โดย

อาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการศึกษา ทางเลือกและกำหนดกระบวนการในการศึกษา วิจัย พัฒนา และกลไกการกำกับดูแลอย่าง เหมาะสม โดยให้ความสำคัญ ในการส่งเสริมการวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตด้านพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ พันธุ์สัตว์ น้ำ เทคโนโลยีการเพาะปลูก และการวิจัยและพัฒนาเรื่องจักรกลทางการเกษตรให้สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและ รูปแบบผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและความหลากหลายของสินค้าที่เกษตรกรและ ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงได้ และพัฒนารูปแบบและกระบวนการถ่ายทอดความรู้เพื่อปรับระบบการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศให้แก่เกษตรกรอย่างเป็นรูปธรรม อาทิ การจัดทำแปลงต้นแบบผ่านศูนย์เรียนรู้และศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีในแต่ละพื้นที่ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560 : 33) และซึ่งสอดคล้องตรงตาม วิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทางและสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ 21 ได้ ซึ่งในพัฒนาการประเทศไทยแลนด์ 4.0 ได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจจากที่กล่าวมาข้างต้นไปสู่ ยุคเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมหรือ Value-Based Economy โดยมีฐานคิดหลัก คือ ประการที่แรกการเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม ประการที่สองเปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม และประการที่สามเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น ดังนั้น ประเทศไทย 4.0 ประเทศไทยจะต้องเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน (Traditional Farming) ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) **ซึ่งกลไกขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0** เป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์และเป็นการกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งที่เกิดขึ้นโดยกลไกนี้ ประกอบด้วย การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตอบโจทย์

ประเด็นปัญหาและความท้าทายทางสังคมในมิติต่างๆ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถ แข่งขันได้ในเวทีโลก การสร้างงานใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัตการ (สุวิทย์ เมษินทรีย์ 2560). เปลี่ยนแปลงจากภายนอก และการถ่ายทอดให้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax) เพื่อแก้ไขกับดักความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (วิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย คณะรักษาความสงบแห่งชาติ คสช.)

แนวคิดชุมชนให้เข้มแข็งเป็นทางออกสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนแต่ในขณะเดียวกันแต่ละชุมชนมีวิถีชีวิต มีสภาพแวดล้อม มีความต้องการที่แตกต่างกันไป คนในชุมชนจะต้องกำหนด และระดมสมอง รวบรวมความคิดด้วยตนเองในมิติต่างๆ เช่น มิติทางด้านเศรษฐกิจ มิติทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ มิติทางด้านสังคม และมิติทางด้านวัฒนธรรม อาจจะดำเนินงานในมิติที่แตกต่างกัน ในขณะที่เครื่องมือรัฐเป็นตัวช่วยท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถในการจัดเก็บรายได้และมีอิสระในการพึ่งตนเองมากขึ้น และภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง รู้สิทธิหน้าที่และมีส่วนร่วมมากขึ้นในการตัดสินใจและรับผิดชอบในการบริหารจัดการประเทศมาตรวจความเข้มแข็งของชุมชนประการหนึ่งคือที่ชุมชนสามารถบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาของคนในชุมชนของตนได้โดยชุมชนต้องมีเวทีหรือพื้นที่ที่จะนำปัญหามาเสวนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันทำให้คนในชุมชนเกิดการเรียนรู้หรือได้รับความรู้เฉพาะในบริบทใดบริบทหนึ่ง ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาและเป็นการจัดการภายในสู่ภายนอกชุมชนและเป็นกระบวนการในการจัดการความรู้ของชุมชนนั่นเอง (วิจารณ์ พานิช, 2549 : 26-36)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญเกี่ยวกับการแสวงหาแนวทางการในส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชน ในพื้นที่ของเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อเป็นการส่งเสริมในการเพิ่มรายได้ให้ภาคประชาชนและเป็นการสร้างหลักประกันให้มีความเข้มแข็งและเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาของสังคมในระดับชุมชนท้องถิ่น ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอพอได้ อีกทั้งสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านการส่งเสริมกลุ่มอาชีพของประชาชน และเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ดีแก่ชุมชนสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์

2.2 เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์

ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา แนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ครั้งนี้ได้กำหนดประเด็นของแนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการกลุ่ม ด้านการผลิตและคุณภาพ ด้านการตลาด ด้านงบประมาณ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านประสิทธิภาพองค์กร

3.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการจัดเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด จำนวน 385 คน

3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา การศึกษาครั้งนี้มีกำหนดระยะเวลา 1 ปี

3.4 ขอบเขตด้านตัวแปรต้น การวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ในครั้งนี้มีขอบเขตด้านตัวแปร ดังนี้ ตัวแปรต้น คือ ตัวแปรทางด้านภูมิหลัง 5 ตัวแปร คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งครอบครัว

ตัวแปรตาม การวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบตัวแปรตามมาจากการสังเคราะห์ตัวแปร จากเอกสารงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษาในประเด็นด้านแนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพของประชาชนนั้น และผู้วิจัยพบว่าองค์ประกอบด้านตัวแปรตามที่ถูกนำมาใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่ ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการกลุ่ม ด้านการผลิตและคุณภาพ ด้านการตลาด ด้านงบประมาณ ด้านวัฒนธรรมองค์กร และด้านประสิทธิภาพองค์กร

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอลือโขง จังหวัดนครสวรรค์ ครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantative data) และผสมผสานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Polulation) วิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอลือโขง จังหวัดนครสวรรค์ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มอาชีพของประชาชนในเขตของเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอลือโขง จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 385 คน (สำนักปลัดเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอลือโขง จังหวัดนครสวรรค์)

กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอลือโขง จังหวัดนครสวรรค์ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการจัดเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด จำนวน 385 คน

2.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเป็นมาตรวัดแบบให้คะแนน (Rating scale) (ัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์, 2545 : 171) เกี่ยวกับข้อมูลแนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอลือโขง จังหวัดนครสวรรค์ ประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการกลุ่ม ด้านการผลิตและคุณภาพ ด้านการตลาด ด้านงบประมาณ ด้านวัฒนธรรมองค์กร และด้านประสิทธิภาพองค์กร

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอลือโขง จังหวัดนครสวรรค์ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open ended Question)

3.การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้ศึกษานำข้อมูลมาประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้วิธีทางสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

การวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ได้ใช้สถิติในการวิจัย อธิบายดังนี้

1. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค
2. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าเฉลี่ย (Mean)
3. การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage)
4. การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาการสภาพการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ การประมาณค่าพารามิเตอร์ (Estimating the parameter) ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Sigma) σ เป็นการวิเคราะห์ ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยการปรับแก้สมการโครงสร้างเพื่อหาพารามิเตอร์ซึ่งเป็นตัวไม่ทราบค่าใน สมการการประมาณค่าพารามิเตอร์ได้จากการใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์เนื้อหาเรียงลำดับความถี่ (Frequency) ในแต่ละประเด็นแล้ว นำมาสรุปในเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาระดับสถานการณ์ของกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อสถานการณ์การดำเนินงานของกลุ่มอาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการบริหารจัดการกลุ่ม รองลงมาคือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านประสิทธิภาพองค์กร ด้านการผลิตและคุณภาพ ด้านการผลิตและคุณภาพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับสุดท้ายคือ ด้านการตลาดตามลำดับ

จากสถานการณ์ของกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาด้าน ด้านการตลาด ในประเด็นด้าน

การจัดการการขายแบบตลาดออนไลน์ ขายสินค้าโดยมีการจัดส่งผ่านตัวแทนถึงมือประชาชน การขายสินค้าที่ส่งไปขายตามสถานที่จุดพักรถต่างๆ และมีการโฆษณาสินค้าที่เป็นรูปธรรม ผ่านช่องทางเทคโนโลยีต่างๆ มีค่าคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการผลิตและคุณภาพ ในประเด็นด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาช่วยในด้านการผลิตสินค้า มีค่าคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าในประเด็นด้านสามารถนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาช่วยในด้านการผลิตสินค้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางผู้วิจัยจึงขอเสนอให้ส่วนราชการ ทั้งในระดับท้องถิ่น หรือส่วนกลางได้ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนปัจจัยดังกล่าวที่ชุมชน ต้องการและเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อชุมชน หรือการประสานองค์กรภาคเอกชนที่มีความพร้อมเข้ามาหนุนเสริมในประเด็นดังกล่าว

1.2 จากผลการวิจัยพบว่าในประเด็นด้านการจัดการการขายแบบตลาดออนไลน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยจึงขอเสนอให้ชุมชน หรือท้องถิ่นได้ดำเนินกิจกรรม เกี่ยวกับการค้าแบบออนไลน์ให้แก่ชุมชนที่สนใจ

1.3 จากผลการวิจัยพบว่าในประเด็นด้านการขายสินค้าโดยมีการจัดส่งผ่านตัวแทนถึงมือประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยจึงขอเสนอให้ชุมชน หรือท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดทำกฎระเบียบหรือกติกา ทั้งในการค้าสินค้าการจัดส่งถึงผู้บริโภค หากไม่สามารถดำเนินการกิจกรรมได้อาจต้องอาศัยหลักการขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เป็น พี่เลี้ยงให้มีความรู้ในการดำเนินกิจกรรม เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ที่เป็น มหาวิทยาลัยของท้องถิ่นที่มุ่งเน้นการบริการวิชาการสู่ชุมชน

1.4 จากผลการวิจัยพบว่าในประเด็นด้านการขายสินค้าที่ส่งไปขายตามสถานที่จุดพักรถต่างๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยจึงขอเสนอให้ ส่วนราชการในพื้นที่ร่วมกับประชาชนในท้องถิ่นได้ประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบการที่เน้นลักษณะความร่วมมือในการจัดหาพื้นที่จัดแสดงสินค้าแก่ผู้บริโภค หรือเข้าร่วมโครงการร้านค้า เคลื่อนที่ในกิจกรรมต่างๆ ตามโอกาส

1.5 จากผลการวิจัยพบว่าในประเด็นด้านการโฆษณาสินค้าที่เป็นรูปธรรม ผ่านช่องทางเทคโนโลยีต่างๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยจึงขอเสนอให้ชุมชนได้

ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการโฆษณาสินค้า การออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัย โดยผ่านช่องทางสื่อสารสนเทศต่างๆ หรือการจัดทำสื่อโฆษณาเองในลักษณะของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ยูทูป)

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์

2.2 ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของของกลุ่มอาชีพที่ยั่งยืนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับกฤช อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ในด้านต่าง

เอกสารอ้างอิง

เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง. (2543). **การบริหารทรัพยากรมนุษย์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัย ขอนแก่น.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). **กรอบยุทธศาสตร์**

ชาติระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ขำนิประศาสน์. (2545). **ระเบียบวิธีการวิจัย Research methodology**. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดีการพิมพ์.

วิจารณ์ พานิช. (2549). **การจัดการความรู้กับการบริหารราชการแนวใหม่ ในการบริหาร**

ราชการแนวใหม่ : บริบทและเทคนิควิธี. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.

สุวิทย์ เมษินทร. (2560). **กูชื้อไทยแลนด์ 4.0**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.posttoday.com/analysis/interview/479877>. (2560,15

ธันวาคม).